

overordnet lovgivningsmæssig opgave, og det tror jeg ikke kommer bag på hr. Torben Hansen.

Formanden:

Tak til hr. Eyvind Vesselbo. Den næste ordfører er fru Pernille Blach Hansen.

Pernille Blach Hansen (S):

I Socialdemokratiet synes vi, det burde være indlysende, at natur og miljø er et fælles gode, der går på tværs af grænser, ikke kun internationale grænser, men også de kommende kommunegrænser. Derfor synes vi egentlig, at regeringen burde have valgt en helt anden strategi, når man snakker miljøbeskyttelse.

Kl. 16.05

Man burde simpelt hen have startet den logiske vej og sagt: Vi har en række miljøopgaver, der skal løses, f.eks. miljøgodkendelse af virksomheder. Hvordan løser vi dem bedst? Kan vi gøre det bedre end i dag? Og det kræver jo bl.a., at der er et højt fagligt niveau og sammenhæng i opgaveløsningen, og at der også er tale om uvildige myndigheder, der ikke er for tæt på dem, de skal godkende og kontrollere, og som har for meget i klemme økonomisk.

Se, havde regeringen valgt den procedure, var man jo aldrig endt med det lovforslag, vi har i dag. Det er nemlig ikke præget af, at man starter med at se på opgavernes karakter, de miljø-mæssige problemer. Næh, det er præget af en ukritisk, ideologisk betinget overflytning af opgaver væk fra regionen for enhver pris.

Et af de største problemer er, når man kigger på den såkaldte virksomhedsgodkendelse. Her skal der ske fundamentale ændringer. Staten skal fremover kun godkende og føre tilsyn med ca. 235 særligt komplicerede virksomheder. Det svarer til ca. 4 pct. Men al anden miljøgodkendelse og tilsyn af virksomheder efter miljøbeskyttelsesloven skal overføres til kommunerne, også af de særligt forurenende virksomheder, som amterne varetager i dag. Det betyder faktisk, at der skal overføres mere end 2.000 miljø-mæssigt tunge virksomheder fra amterne til kommunerne.

Se, selv de nye kommuner, der bliver større, vil ikke kunne håndtere mange af de her 2.000 nye miljøtunge virksomheder, de får tillagt, fordi de virksomheder er så problematiske miljø-mæssigt, at det kræver stor faglig ekspertise at håndtere det tilfredsstillende. Det kræver mange faggrupper. Får den enkelte kommune det? Nej, det gør den enkelte kommune desværre ikke. I

gennemsnit får den enkelte kommune, også de nye, mindre end én fagspecialist fra amterne overført, fordi der i alt bliver flyttet ca. 90 fra de nuværende amter til de små 100 kommuner.

Det er et problem, og det er et problem for de her virksomheder, fordi de er så komplicerede, at det slet ikke er ukendt, at bare ved én godkendelse har de brug for specialistviden inden for en række områder som f.eks. luftforurening, støj, kemikalier, grundvand, jordforurening osv. osv. Se, hvis den specialistviden ikke er til stede i kommunen og det faglige grundlag ikke er i orden, så bliver det meget, meget vanskeligt at sikre, at miljøbeskyttelsen reelt er til stede, når kommunerne træffer afgørelser.

Dertil kommer, at kommunerne kommer alt for tæt på de virksomheder, de samtidig har som skatteborgere i kommunen. Kommunen kommer til at træffe afgørelser, hvor de skal vælge mellem miljøet og nogle fremtidige interesser, der jo også går på tværs af kommunegrænserne, og så arbejdspladser, dvs. penge i kommunekassen her og nu.

Her er Socialdemokratiet desværre ikke i tvivl om, at det nogle steder vil være svært at få de ting til at gå op i en højere enhed. Der vil være tilfælde, hvor kommunernes økonomiske interesser desværre vil veje tungere end de fremtidige miljøproblemer, som borgerne i kommunen måske har svært ved at se her og nu.

Man kan jo bare tage et hypotetisk eksempel: Hvorfor skulle den nye Viborg storkommune sige nej til etablering af en virksomhed nær Tange Sø, som så risikerede at belaste Tange Sø, hvis den samme virksomhed kunne sige, at det da er fint nok med os, så etablerer vi os på den anden søbred under den nye Silkeborg Kommune, og der kan vi så få det, som vi gerne vil have det?

Kort sagt, der er nødt til at være en vis afstand, ellers gambler man med miljøinteresserne på lidt længere sigt. Det er vi ikke interesseret i. Her må forsigtighedsprincippet råde. Derfor bør hovedparten af de virksomheder, som amterne har i dag, overføres til som minimum regionerne.

Når man ser på den øvrige del af lovforslaget, er der, som en tidligere ordfører nævnte, jo også nogle små ændringer omkring klagereglerne.

Der er en sag med, at amternes miljøovervågning overføres til staten, hvor der så tilmed også står, at der ikke længere er nogen præcise bestemmelser om, hvordan den danske natur skal overvåges, og hvor meget den skal overvåges. Så har man jo også belejligt frigjort sig fra snæ-